

Lakonrikkominen Suurliikkeenä

Suom. HARLIN

(Jatkoa edelliseseen numeroon)

NIINKUIN muukin toiminta, on lakonrikkominenkin muodostunut suurliikkeeksi, ja niinkuin muillakin aloilla, voimakkaain jää eloon. Tulevaisuus on kaikkein kirkkain Railway Audit & Inspection-yhtiölle. Itse rikurit ja aateitit tuntevat sen parhaiten nimellä "R. A. and I."

He puhuvat tästä yhtiöstä kunnioituksella ja pelolla, joka onkin asianmukaista. Tämä yhtiö — joka spesialisoi tilintarkastuksessa, työtehon järjestämisessä ja urkinnassa, on Wall-kadun edustaja ja on paljon suurempi ja laajempi kuin Burns tai Pinkerton yhtiöt. Vaikka tämä yhtiö on ollut elossa jo 29 vuotta, se edelleenkin on salaisuuden verhoama. Sillä on lähes 20 alayhtiötä, joten kaikkien tunteminen on vaikeata. R. A. & I. alkoi kuljetusyhtiöiden keskuudessa spesialisoimalla urkinnan alakse. Vähän sen jälkeen kun se Virginiassa lallistettiin, vuonna 1906, ryhtyi se myöskin lakonrikkomiseen ja vakoiluun unioiden sisällä.

Se on toiminut erinäisillä nimillä, joista muutamat ovat: Pennsylvania Industrial Service, Central Industrial Service, International Library Service, Forest C. Pendleton, Inc., International Labor Bureau, New Jersey Engineering Corporation ja Eastern Engineering Company. Kaikesta päättäen on se myöskin tukenut ja johtanut International Auxillary-yhtiötä ja Corporations Auxillary-yhtiötä. Viimeksimainitulla oli palkkalistallaan Wheelingin kaupungin Central Labor Unionin presidentti ja useita muita unioiden virkailijoita siitä kaupungista. Vuonna 1920 todettiin kymmenen

Akronin union johtajan olleen saman yhtiön palveluksessa. R. A. & I:lla kerran oli palveluksessaan Robert Beattie, Pittsburghin Central Labor Unionin sihteeri.

R. A. I.-yhtiöllä on täydellisin lakonrikkomispalvelus mitä tällä mantereella on löydetävissä, tarjoten kaikkia lakonrikkajista urkkijoihin ja kyynelkaasupommeista Thompson konekivääreihin. Se peittää likaisen työnsä nimillä: "human engineering" ja "educational work". Se käyttää ja värvää palvelukseensa työmaalla löytyviä työläisiä. Suurin osa Bergoffin "finkeistä" ja aateleista on ollut jolloinkin tämän yhtiön palveluksessa.

Tämä yhtiö yrittää palvelu etupäässä sähköyhtiöitä ja suurempia teollisuuslaitoksia ja yhtymiä. Se on myynyt palvelustaan New Orleansin, Daytonin, Buffalon ja Oleanin, N. Y., katuvaunuyhtiöille; Firestone Tire and Rubber, Brooklyn Edison, Pennsylvania Coal and Iron, Bush Terminal, General Motors, U. S. Steel ja H. C. Frick yhtiöille.

R. A. I.-yhtiön luullaan syntyneen pankkiliien Brown-veljesten aloitteesta. Heidän virstossaan Philadelphiassa oli myös R. A. I.-yhtiön virstasto. Sanotaan Brown-veljesten omistaneen suuria kiinteistöalanoja sekä velkakirjoja, ja kun he havaitsivat että heille esitettiin suuria laskuja lakkojen rikkomisesta ja vakoiluista ynnä muista sellaisista palveluksista, niin he perustivat oman rikkuritoimistonsa.

Tämän jälkeen ei ollut mitään syytä miksi tätä liikettä ei voinut myöskin laajentaa ja myydä sen palvelusta mulle yhtiöille, ja koska yhtiöllä oli rahaa ja tilaisuus saada parhain palvelusjoukko, sen toiminta oli myöskin sitä parempaa ja niin oli yhtiö pian saavuttanut itselleen suuren nimen sillä alalla. R. A. I.-yhtiö otti käytäntöön uusia menetelmiä, jotka tekivät myös halvemmaksi lakkojenrikkomisen, joten se poisti keinottelun ja "gräftäyksen", joka oli niin julkista muiden yhtiöiden aateleiden ja hurttien joukossa. Myöskin R. A. I:n puolesta taattiin ettei mitään liikamaksuja ole si-

Ei kauvankaa, ei kauvankaa, kas koston miekka teillä

Jo urhot yhtyy, riemuiten ja laulunsävelein,
Ne nousee. Taistoon, taistoon! Kesken epäilljään yötä

Jo joutuu kevät, voiton suuri kevät meille saa,
Ja yli vapautetun maamme kevätluulten myötä,
Loistaen aamunkoissa Suomen lippu aukeaa.

(Jatketaan.)

sällytetty laskuihin. Näin lakonrikkominen tuli halvemmaksi ja tehokkaammaksi.

Yksi huomattavimmista tämän yhtiön alayhtiöistä on Federal Laboratories, Inc., aseiden kauppiaat, jonka toimintaa Cuban ja Etelä-Amerikan vallankumouksissa senaatin komitea tutki vuoden 1934 aikana. Monessa suuressa kaupungissa on mahdollista palkata rikkureita ja ostaa aseita ja ammuksia samalta henkilöltä, joka edustaa R. A. I. ja Federal Laboratories-yhtiöitä. Viimemainitun yhtiön liikevaihdosta on noin 60 prosenttia kotimaisista. Suurin osa tästä liikevaihdosta on salapoliisitoimistojen, poliisipäällikköjen, sheriffien, valtion militarisin ja teollisten korporatsioonien kanssa.

Vuoden 1934 lakon aikana myi se \$30,000 edestä kyynelkaasupommeja San Franciscossa ja \$10,000 edestä Toledossa autoyhtiön työläisten lakon aikana. Samana vuonna kun tilanne oli uhkaava Pittsburghissa sal se sieltä \$75,000 tilauksen, ja Youngstown, Ohio, osti aseita ja pommeja \$25,000 edestä työväenliikettä vas-

taan käyttääkseen. Vuoden 1934 tekstiililakon aikana Federal-yhtiön liikevaihto nousi vähintään viidellä prosentilla. Eniten se myi käsipommeja, jotka voidaan täyttää kyynelkaasulla tai oksentamista kilhoittavalla kaasulla, ja Thompson konekivääreitä. Myöskin sillä on suuri valikoima lentokonepommeja, joita voidaan käyttää melkeinpä kaikkiin tarkoituksiin.

Vaikka tämä lakonrikkomisteollisuus on kasvanut suureksi, on sen hyödyllisyys kyseenalaista, katsoipa sitä miltä kannalta tahansa. Emme voi epäillä etteikö näiden rikkuriyhtiöiden tulot olleet riittävän suuret liikekannalta katsoen, niiden omistajille, mutta ominasta tälle "teollisuudelle" on se, että voittipa lakossa työläiset tai työnantaja, lakonrikkuriyhtiöt aina voittavat. Mikään ei suututa rikkuriyhtiötä niinkuin lakon sovittaminen tai loppuminen ennenkuin se on päässyt kunnolleen alkuunkaan. Sovittelevat työnantajat ja sellaiset unionit, jotka eivät ole halukkaita lakkoutumaan, molemmat saavat osakseen rikkuriyhtiöiden omistajain vihan ja halveksumisen. Tämän "teollisuuden" eilinehto on, että se voi levittää epäilyä ja saada aikaan häiriöitä, jotka puolestaan johtaisivat lisäurkkijoiden ja lopullisesti lakonrikkuriarmeijan palkkaamiseen.

On ihmeteltävä että kukaan järkevä ihminen voi uskoa sellaisen urkkijan raporttia, jonka työ riippuu hänen laatimansa raportin laadusta. Monet rikkuriyhtiöt ovat käskeneet urkkijansa laatimaan raporttinsa "raaemmaksi". Monessa tapauksessa sellaiset raportit on uudelleen laadittu ja väritetty rikkuriyhtiön toimistossa.

Yksi huomattava tapaus tuli ilmi New Yorkissa. Urkkija toimi Interborough Rapid Transit-yhtiön työläisten keskuudessa, oli militanttisuudellaan noussut järjestäjäksi ja vuoden ajan oli lähettänyt raporttejaan tämän I. R. T.-yhtiön virastoon. Union jäsenet lopullisesti paljastivat hänet ja hän tunnusti kirjoittaneensa valheellisen raportin, että union johtajat suunnittelivat koneiden vahingoittamista sabotaasilla.

Mitään ei ole löydettävissä minkään urkkijan raportista, jota ei voisi saada selville avoimaisessa keskustelussa työläisten edustajien kanssa. Palkattujen urkkijain käyttäminen osoittaa miten hyviä urkkijatoimistot ovat myy-

ILMI SAATU URKKIJA

Tämä F. Arthur Roszel onnistui pääsemään Hartfordin, Conn., ammattiunioiden keskushallinnon virkaatekeväksi henkilöksi. Tässä toimessa ollessaan hän antoi säännöllisesti raportteja työvoimanostajille unioniin kuuluvien työläisten toiminnasta ja onnistui melkein täydellisesti rikkomaan yhden union osaston ennenkuin työläiset keksivät hänet sekä suistivan sivuun.

mään palvelustaan, mutta voidaan asettaa vakavan epäilyksen alaiseksi sen työnantajan äly ja liikenero, joka alistuu niitä käyttämään.

Monet yhtiöt ja niiden virkailijat alkavat olla selvillä rikkuritoimistojen epäluotettavuudesta. He eivät sen paremmin usko itse rikkureihinkaan. Erään suuren idässä olevan kuljetusyhtiön presidentti sanoi ei koskaan luottavansa rikkuriin. Rikkuri ei estä lakkoa eikä riko sitä kun se on alkanut, hän sanoi. Mutta tästä huolimatta yhtiöt käyttävät rikkureita ennenkuin neuvottelevat työläistensä kanssa. Aivan varma tulos rikkureiden käyttämisestä on niiden uudelleen tarvitseminen. Interborough joutuu rikkomaan vähintään yhden lakon jokaisessa kymmenessä vuodessa. Teräsyhtiöllä on yhtämittäinen lakonuhka ja varsinkin pelko, urkkijain raporttien kiihoittamana. Niiden raportit eivät ole vähentäneet lakonuhkaa.

Autoteollisuudessa on käytetty urkkijoita jo kauan, ja ainoa tulos niiden käytöstä on se, että niitä tarvitaan kahta kipeämmin jokainen tuotantokausi, joko estämään tai rikkomaan lakkoja.

Olisi erehdys kaikesta tästä tehdä varma johtopäätös, että lakonrikkuritoimistot ovat syypäitä moniin lakkoihin, kuten esitetään "Black Fury"-nimisessä elokuvassa, jossa Paul Muni vei pääosaa. Suurin syy lakkoihin on työläisten pyrkimys saada suurempi osuus työssä tuloksista. Mutta surkuteltavampaa menetelmää ei voida valita heidän vaatimuksistaan johtuneiden riitojen ratkaisemiseksi kuin urkkijoiden ja lakonrikkureiden käyttäminen.

Tästä huolimatta lakonrikkuritoimistot katsovat tulevaisuutta yhtä toivorikkain mielin nyt kuin konsanaan. Vuoden 1934 aikana neljäkymmentäkaksi miestä ja naista tapettiin lakkoissa. Kolmekymmentäkolme heistä oli lakkolaisia, kahdeksan lakonrikkuria ja yksi sivullinen. Viime vuoden ensimmäisen kuuden kuukauden aikana kuoli 13 lakkolaista, rikkureiden murhaamina. Kun ammattirikkuureita tuotiin Omahaan, seurasi kolmen lakkolaisen kuolema. Sekä Omahassa että Terre Hautessa julistettiin voimaan sotalakki.

Lakonrikkuriyhtiöt pitävät asemansa turvattuna, ei ainoastaan siksi että heidän palveluksilleen on niin suuri kysyntä, mutta myös-

kin siksi koska heillä on niin paljon vapautta toimia tulematta lain kanssa kosketuksiin. Ei ole olemassa yhtään liikealaa, jolla on niin vähän rajoituksia, vaikka ei mitään ole niin paljon arvosteltukaan. Yhtään lakia ei ole vielä säädetty, joka rajoittaisi rikkuritoimistojen toimintaa.

Senaattori James F. Byrnes, North Carolinasta, on esittänyt lain joka hyväksyttiin senaatissa, mutta joka makaa vielä alahuoneen komiteassa. Tämä tekisi rangaistuksen uhalla lakivastaiseksi lähettää hurttia valtiosta toiseen tarkoituksella häiritä lakkovahtimista. Mutta vaikka kuinka hyvin yritettäisiin tätä lakia panna täytäntöön, on epäiltävää että siitä olisi mitään hyötyä, sillä jokaisessa valtiossa on omat rikkuritoimistonsa, joista voidaan saada riittävästi rikkureita tarpeen vaatiessa. Kahdeksan valtiota on hyväksynyt lain joka kieltää hurttien kuljettamisen toisista valtioista, mutta jokaisessa valtiossa on rikkuritoimistoja.

Vain yksi valtio, Wisconsin, on tehnyt yrityksen vaikeuttaa "teollisuusurkkijain" käyttämistä, mutta koska se ala on salaista ja maanalaista, on epäiltävää, josko sitä voidaan lain kautta rajoittaa, puhumattakaan ehkäisemisestä. Wisconsin vaatii että urkkijain nimet rekisteröidään valtion kirjoihin, ja että nämä kirjat on yleisön tarkastettavissa. Kolmessa valtiossa on mustalistavastaiset lait, mutta nämä lait ovat tehottomia ja merkityksettömiä.

Kukaan ei ole ajatellutkaan rikkurien käytön rajoittamista, sillä tämä rajoittaisi jokaisen yksilön "perustuslaillista" oikeutta hankkia työtä sieltä mistä saa tai tahtoo. Myöskin se rajoittaa tehtailijain oikeutta harjoittaa liikettä "missä ja milloin hän tahtoo," huolimatta siitä kuinka paljon sitä seuraa väkivaltaisuuksia tai ikävyökyksiä paikkakunnalla ja paikkakunnan asukkaille.

Oikeuslaitokset ovat tukeneet "perustuslaillisia" oikeuksia ja päättäneet, että lakonrikkureilla ja lakonalaisilla yhtiöillä on täydellinen oikeus saada sotilasvoimien, poliisilaitosten ja oikeuslaitosten täysi suojelus. Mutta niin kauan kuin yksilöllä on oikeus ottaa toisten työpaikka ja rikkoa lakkoja tulee epäjärjestystä ja usein väkivaltaisuuksia olemaan. Mutta tehokkaiden laillisten parannuksien suunnitteleminen kuuluu niille, jotka uskovat että kapitalismi, työ-

läisten ja työnantajien välisten taisteluiden ja riittaisuuksien uusiintumisista huolimatta, voi vielä kehittyä yhteiskuntajärjestelmäksi joka voi tyydyttää kaikkia vaatimuksia.

Meille jotka emme voi uskoa tätä mahdolliseksi jää uuden yhteiskunnan suunnitelmien luominen, jossa tilantelle ja ristiriitaisuuksille, joista tässä olemme kertoneet, ei ole tilaa. Jo yksistään se selkka että yhden työläisen täytyy elämänsä ansaitakseen antautua toisen työläisen leipää syömään, ryöväämään leivän toisen työläisen valmon ja lapsien suusta, osoittaa miten laho ja kurja tämä järjestelmä todella on.

Jos rehellisyyteen perehtynyt ihminen toiselta planeetalta ilmaantuisi maan päälle, voimme olla varmoja että hän tekisi kaikkensa poistukseen täältä. Meillä ei ole poistumisen mahdollisuutta. Mutta meillä on mahdollisuus tehdä tämä planeetta siedettäväksi, ja jopa

nautinnolliseksi. Meidän velvollisuutemme on tehdä niin.

Jo yksistään se selkka, että Pearl Bergoff voi kirjoittuttaa kirjan, jossa hän kerskuu ilkaista ammatistaan ja saada sille kirjalle suuren menekin, on omiaan osoittamaan miten paljon tilanne on korjaamisen tarpeessa. Jos tämä suomennos on vähässäkään määrässä valaissut lakonrikkomisen kurjaa ammattia, jos se on saanut yhdenkään työläisen päättämään että hän tulee pyrkimään työläisten tehokkaamman järjestymisen kautta lopettamaan kaikki mahdollisuudet sellaisen ammatin harjoittajilta, silloin suomentaja ei ole aivan turhaan tätäkään, mahdollisesti muuten vähempiarvoista työtä tehnyt. Tehkäämme luokkatietoisinä työläisinä päätös ettemme lepää ennenkuin olemme suorittanut tehtävämme — uuden yhteiskunnan rakentamisen.

Loppu

UNELMIA

Kirj. C. C.

*Niin monta tohisee maailman tuulta?
Niin monta on ääntä, niin monta huulta;
Niin monta aaltoa merellä kiikkuu,
Niin monta laivaa laineilla liikkuu;
Niin monta aatosta aivoissa tykkii,
Niin monta rientoa rinnoissa sykkii;
Niin monta tulta liedellä hehkuu
Ja vierasta liekkiä lehkuu.*

*Ne kukin on varten itseänsä,
Ja soittavat omaa säveltänsä;
Ja kukin vain omaa sotaansa soutaa
Ja kukin vain omaa saalistaan noutaa.*

*Mutt' tutkippas heidän sydäntänsä;
Se hedelmätön on kuin kuva känsä!
He kylissään ovat jotakin vailla
Jott' eivät löydä merillä, ei mailla.*

*Niin meillä. Me elämme raukkojen rauhaa,
Kun elämä muualla suurna pauhaa
Ja itsekkäisyys uppoo mereen —
Kynneltulviin — Miljoonain vereen —
Niin meillä — Me työnorja kansa —*

Kell'ei minänsä pieni ois taivaanansa.

*Oi jospa täälläkin nousis myrsky
Ja toinen kun ennen tunteen tyrsky
Ja korkeina, puhtaina vyöryis laineet,
Pois huuhtoen itsekkyyden aineet.
Ja asettui sitten se tuima tuuli
Ja lietsois lounas leppeähuuli
Ja meri ois lämmin ja aalto vapaa
Kuin etelän mailla se olla tapaa.
Ja aattehet yhtyisi kaikkien tänne
Ja työnorjalle helkkyysi sydänten jänne.
Oi jospa nää joukot liittyä voisi
Ja siskot ja veikot tovereita oisi.
Ja yksi ois liesi ja yksi ois linna
Ja yksi ois liekki leimuavinna.
Ja yksi vain ääni rinnoissa soisi
Työn oikeuden miten suojata voisi?*

*Se työorjain ois elämän juuri —
Ja puun tuhatlatvan touko suuri.
Vois iloita voitoista työkansa
Ja välttyis meiltä vainoojan ansa*